

Penang, Malaysia

By Workplus

การเดินทางและการท่องเที่ยว (Travel & Tourism) ดูเหมือนจะเป็นปัจจัยที่ 5 สำหรับยุคสมัยนี้ไปแล้ว ธุรกิจนี้ได้เติบโตเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ นำรายได้สู่เจ้าของประเทศอย่างมหาศาล แต่แต่ละประเทศจึงทุ่มทุนแข่งขันและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยียนสัมผัสวิถีชีวิต ธรรมชาติ และวัฒนธรรมกันอย่างเต็มที่ เป็นสันมากขึ้น

ในอดีตประเทศในแถบยุโรปและอเมริกาได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) และสามารถรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีระบบ นักท่องเที่ยวกระเป๋านักในยุคนั้นจะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากชาวญี่ปุ่น นำมาซึ่งความต้องการบุคลากรที่สามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้ รวมถึงภัตตาคารญี่ปุ่นก็เริ่มผุดขึ้นมาเป็นลำดับ เพื่อให้การต้อนรับที่ประทับใจที่สุดแก่ชาวอาทิตย์อุทัย การท่องเที่ยวยังนำมาซึ่งการพัฒนาและ

เปลี่ยนแปลงภายในประเทศทั้งในแง่สังคม (Social) การศึกษา (Education) และเศรษฐกิจ (Economy) โดยสามารถสร้างงาน (Create employment) กระจายรายได้ไปสู่ชุมชนและยกระดับความเป็นอยู่ (raise living standard) ของคนในท้องถิ่นอีกด้วย เราจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี (be a good host) และเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวตามความเหมาะสม

ในช่วง 15-20 ปี ที่ผ่านมา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเอเชียได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบมากขึ้น กอปรกับปัญหาอื่นๆ ของประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ผู้คนจึงสนใจมาท่องเที่ยวในทวีปเอเชียมากขึ้น อีกทั้งความคุ้มค่าของเงินที่จ่ายไป (value for money) ผู้คนมีความเป็นกันเอง บุคลากรที่มีคุณภาพมากขึ้นและการต้อนรับที่ประทับใจมากกว่า

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูง เนื่องจากมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและผู้คนที่เป็นมิตร ขอแต่ให้ประเทศสงบเท่านั้น จะสามารถเพิ่มยอดนักท่องเที่ยวและนำรายได้เข้าประเทศได้เพิ่มอีกอย่างแน่นอน ไม่เป็นรองใครในภูมิภาคนี้

ผู้เขียนสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างแน่นอน แต่ถ้ามีโอกาสได้เดินทางไปต่างถิ่นสำหรับยุคโลกาภิวัตน์ ถือว่าเป็นการเปิดโลกทัศน์ เพิ่มพูนความรู้ให้ตนเอง เป็นกำไรชีวิต ให้ความสนุกสนาน อีกทั้งเป็นการให้รางวัลกับตัวเองและคนรอบข้างที่อุตสาหะทำงานหนักกันมา ที่สำคัญคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ความประทับใจในหลายๆ สถานที่ที่เราไปจะลดลงหากขาดความทรงจำอย่างหนึ่ง คือ มีของกินอร่อยถูกปากและราคาพอประมาณยิ่งดี

จึงเป็นที่มาของคอลัมน์นี้ **English On The Go “ภาษาอังกฤษเดินได้”** ซึ่งนอกจากจะพาท่านผู้อ่านไปรู้จักประเทศและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ แล้ว จะยังแนะนำวัฒนธรรมการรับประทานอาหารของแต่ละที่ด้วย พร้อมสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามสมควรครบไปด้วย

แต่ต้องออกตัวก่อนว่า ผู้เขียนไม่ใช่ นักชิมมืออาชีพ หรือนักวิจารณ์อาหาร เพียงขอแนะนำเมนูท้องถิ่นที่ได้ไปเห็นและชิมมาแล้วสู่กันฟัง แบ่งปันประสบการณ์ข้อมูลความรู้และเพื่อมอบความเพลิดเพลินในการอ่านไม่มากนักน้อย แต่อาจเป็นมุมมองที่ต่างจากผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นบ้างก็ต้องขอภัยไว้ก่อน อีกทั้งเกร็ดที่มาเล่าสู่กันฟังและอาหารที่แนะนำเกิดจากการสังเกตและค้นพบด้วยตนเอง หรือสอบถามจากคนท้องถิ่นบ้าง

ประเดิมเริ่มแรกฉบับปฐมฤกษ์นี้ ขอพาไปเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านใกล้ๆ เรายี่เอง เกาะปีนัง ประเทศมาเลเซีย (Penang, Malaysia) ในอดีตเกาะนี้เป็นที่รู้จักในหมู่สังคมชั้นสูงของบ้านเราที่จะส่งบุตรหลานไปศึกษาภาษาอังกฤษ คาดว่าเนื่องจากใช้เวลาเดินทางน้อยที่สุด สมัยก่อนน่าจะเป็นการเดินทางโดยทางเรือ หรือรถไฟสุดปลายทางที่ **สถานีบัตเตอร์เวิร์ด (Butterworth)** (ซึ่งเริ่มเปิดให้บริการในปี ค.ศ. 1903) และมาเลเซียในอดีตเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษ จึงมีคณะมิชชันนารีและโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

ในอดีตคนไทยอาจรู้จักปีนังในชื่อเกาะหมาก หรือหลายท่านอาจไม่ทราบซึ่งมาจากชื่อเดิมในภาษามลายูคือ **Palau Pinang แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า Island of the Betel Nut Tree แปลเป็นไทยก็คือ เกาะ (ต้น) หมากนั่นเอง** เดิมปีนังขึ้นกับรัฐเคดาห์ (Kedah State) จนกระทั่งปี ค.ศ. 1786 กัปตัน **ฟรานซิสไลท์ (Captain Francis Light)** เข้าครอบครองในนามของ **บริษัทอีสต์อินเดีย (East India Company)** ของประเทศอังกฤษและเปลี่ยนชื่อเกาะเป็น **เกาะปรินซ์ออฟเวลส์ (Prince of Wales Island)** และสร้างเมืองจอร์จทาวน์ (George Town) ขึ้น

ปัจจุบันปีนัง เป็นรัฐหนึ่งของประเทศมาเลเซีย ระยะทางไม่ห่าง

จากชายแดนตอนใต้ของไทยมากนัก เวลาเดินทางโดยเครื่องบินจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1 ชั่วโมงเท่านั้น สนามบินปีนังไม่ใหญ่โตมากนัก อาจเทียบได้กับสนามบินเชียงใหม่โดยประมาณ Taxi เข้าเมืองก็ใช้ระบบเหมาจ่ายไม่ใช้มิเตอร์สภาพรถก็ไม่ดีนัก สนนราคาประมาณ 32 เหรียญมาเลเซีย หรือ **ริงกิต (Malaysia Riggit)** คิดเป็นเงินไทยคร่าวๆ จะเป็นเงิน 320 บาท ซึ่งใกล้เคียงกับการเดินทางจากสุวรรณภูมิเข้ากลางเมืองกรุงเทพฯ

ความประทับใจอันดับแรก (The first impression) คือ ความร่มรื่นของถนนหนทาง ซึ่งรายล้อมไปด้วยต้นไม้ใหญ่สองข้างทาง สังเกตได้ว่าเป็นต้นไม้เก่าที่ได้รับการเก็บรักษาเอาไว้

ปีนังในปัจจุบันต้องถือว่าไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากในช่วง 20 ปีที่ผู้เขียนเคยไปเยือนมา ไม่มีตึกสูงมากนัก ย่านเมืองเก่าที่เรียกว่า **จอร์จทาวน์ (George Town)** ยังได้รับการอนุรักษ์และขึ้นทะเบียนเป็น **มรดกโลก (World Heritage)** จาก UNESCO บริเวณถนนวัฒนธรรมอันได้แก่ **Lebuh Farquhar, Jalan Masjid Kapitan Keling, Lebuh Armenian** เป็นต้น เป็นที่อาศัยและที่ค้าขายของชุมชนชาวจีน มุสลิม อินเดียและคริสต์ ซึ่งใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างน่าชื่นชม นอกจากนี้ไม่ไกลจากบริเวณนี้ยังเป็นที่ตั้งของโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งคุณอาภัสรา หงสกุล นางงามจักรวาลของเราเคยไปศึกษา

ตอนนี้ได้แนะนำประวัติศาสตร์ของเกาะนี้พอเป็นสังเขปแล้ว ฉบับหน้าเราจะมาเจาะลึกไปเยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมอีกหลายแห่ง อย่าลืมติดตามอ่านกันในฉบับหน้า